

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: O stumme Venner -

Citation: Michaëlis, Sophus: "O stumme Venner -", i Michaëlis, Sophus: *Romersk Foraar og andre Digte*, 1921, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_11-shoot-workid59916.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Romersk Foraar og andre Digte

O STUMME VENNER —

O stumme Venner i min stille Stue,
hvor gaadefuldt de gyldne Titler lue.

Et Arsenal af Sjæle-Grammofoner
bag Mumiesvøb med bundne Røster toner.

Du Bøgers Bog, jeg henter ned fra Hylden,
en Verden aabner — duftende og gylden.

Af Pergament et gammelt gulnet Bind
de hundred Gange læsket har mit Sind.

Af disse Blades tusindaarige Dvale
opvaagner atter Platons Vismandstale.

Og Rummet fyldes tempelhøjt og tavst
af Aanderøster om en søvnløs Faust.

76

Af Tropesyner mine Sanser fanges:
Sakuntala — Himalaya og Ganges!

I Blomster bryder ved den hellige Flod
Açoka-Træet for en Piges Fod.

Højt skyder af en Dynge hvidt Papir
en Tryllepalme, vakt af en Fakir.

O Sædekorn med evig Spiremagt
i Dødens dybe Pyramide lagt.

Et Hjerte skælver genfødt i min Haand,
og Gnister tændes mellem Aand og Aand.

Velsignet, Venner, eders evige Sprog! ...
Er selv engang jeg kun et Navn, en Bog,

gid da en Kvinde ung og længselsskøn
en Strofe finde, som endnu er grøn.

Gid Tonebruset fra mit stille Indre
maa som et Glimt i hendes Øje tindre,

og hendes Haand mit Hjerte — salig Tanke! -
maa føle mellem sine Fingre banke!